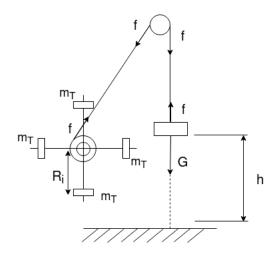
МЕХАНИКА - ПРАКТИКУМ

Уред на Обербек

Лабораторно упражнение №6

Виолета Кабаджова, ККТФ, фак. номер: 3РН0600026

Физически Факултет, Софийски Университет "Св. Климент Охридски" 15 ноември 2022 г.

Фигура 1: Схема на уред на Обербек

1 Теоритична част

На фиг. 1 е илюстриран т.нар. уред на Обербек. Към ос под прав ъгъл неподвижно са закрепени четири пръчки с радиус R_i , на всяка от които има възможност да се слага допълнителна тежест. Към оста са закрепени две шайби с различен радиус г, посредством които чрез нишка дотук описаната част се закрепя към макара. От другата страна на тази макара се поставят различни тежести m_i . Между най-горно и най-долно положение на масата m_i има поставени фотоклетки на разстояние h една от друга. При пускане на масата m_i от горното h положение под действие на силата на тежестта си, тя започва да се движи равноускорително и като следствие приборът на Обербек се движи по същия начин. Пренебрегваме силите на триене, масата на макарата и приеме, че нишката е безтегловна, неразтеглива и неприплъзваща се под действие на момента на силите на опън f. Телата с маса m_i ще се движат праволинейно и равноускорително по закона $m_i a = m_i g - f$, откъдето следва, че:

$$f = m_i(g - a) \tag{1}$$

Посредством уреда на Обербек можем да изследваме законите за въртеливите движения, а именно основното ураввнение на въртеливо движение на твърдо тяло около неподвижна ос: уравнение 2, където M_z е моментът на приложената сила ([M] = N.m), I - инерчният момент

на въртящото тяло ($[I]=kg.m^2$), β_z - ъгловото ускорение на тялото, ($[\beta_z]=s^{-2}$).

Тъй като инерчният момент на едно тяло спрямо дадена ос на въртене е постоянна величина, валидността на основното уравнение можем да проверим посредством доказване на равнество 3 за n измервания на M_z и β_z в различни ситуации.

$$M_z = I\beta_z \tag{2}$$

$$\frac{M_z}{\beta_z} = I = const. (3)$$

От уравнение 1 следва уравнение 4 за моментът на силата f, който действа на уреда на Обербек спрямо неговата ос на въртене. В него r е радиусът на основната шайба, а α е ъгълът между $\vec{r}$ и $\vec{f}$.

$$M_z = rfsin\alpha = rm_i(g - a) \tag{4}$$

При праволинейно равнопременливо движение ускорението съвпада с тангенциалното такова, откъдето следва, че телата с маса m_i за време t_i изминават път h по закона за равноускорително движение без начална скорост (ур. 5 и 6).

$$a = \frac{2h}{t^2} \tag{5}$$

$$\beta_z = \frac{a}{r} = \frac{2h}{rt_i^2} \tag{6}$$

Оттук проверката на уравнение 3 се свежда до проверката на уравнение 7.

$$I = \frac{M_z}{\beta_z} = \frac{rm_i(g - a)}{\beta_z} = \frac{m_i r^2 (gt_i^2 - 2h)}{2h} = const.$$
 (7)

2 Експериментална част

2.1 Задача: Определяне на инерчния момент I на прибора на Обербек (без допълнителни тела) и проверка на основното уравнение на въртеливите движения

За целта поставяме различни тежести m_0 до m_4 от страната на уреда, на която има фотоклетки. Измерванията записваме в таблици 1 до 5. І пресмятаме по формула 7 и записваме в таблица 6. Грешката за І пресмятаме по формула 8 и виждаме, че в действителност I = const. за отделните стойности в рамките на грешките им.

$$\Delta I = \pm I \left(\frac{\Delta m_i}{m_i} + 2 \frac{\Delta r}{r} + \frac{t_i^2 \Delta g + 2gt_i \Delta t_i + 2\Delta h}{gt_i^2 - 2h} + \frac{\Delta h}{h} \right)$$
(8)

N	$t_i, [s]$	$t_i - \bar{t}, [s]$	$(t_i - \bar{t})^2 \cdot 10^{-4}, [s]$
1	1.509	0.002	0.04
2	1.437	-0.067	49
3	1.433	-0.074	54.76
4	1.533	0.026	6.76
5	1.623	0.116	134.56
	$\bar{t}_0 = 1.507 \pm 0.078$		$(\Sigma_{i=1}^5(t-\bar{t})^2)\cdot 10^{-4}=61.28$

Таблица 1: Многократно измерване на времето за изминаване на разстоянието h от най-горно до най-долно положение за маса $m_0 = 53.8g$.

2.2 Задача: Определяне на инерчния момент на допълнителните тела в зависимост от растоянието им R_i до оста на въртене

При фиксирано разстояние h и маса m=213.8g измерваме многократно времето на преминаване на тялото между двете фотоклетки при различни разстояния R_i от оста на въртене до центъра на масите на допълнителните тела. В таблица 7 записваме средните стойности на времето

N	$t_i,[s]$	$t_i - \bar{t}, [s]$	$(t_i - \bar{t})^2 \cdot 10^{-4}, [s]$
1	1.15	-0.0066	0.4356
2	1.16	0.0034	0.1156
3	1.145	-0.0116	1.3456
4	1.161	0.0044	0.1936
5	1.167	0.0104	1.0816
	$\bar{t}_1 = 1.1566 \pm 0.0089$		$\left(\Sigma_{i=1}^5(t-\bar{t})^2\right) \cdot 10^{-4} = 0.7930$

Таблица 2: Многократно измерване на времето за изминаване на разстоянието h от най-горно до най-долно положение за маса $m_1 = 93.8g$.

N	$t_i, [s]$	$t_i - \bar{t}, [s]$	$(t_i - \bar{t})^2 \cdot 10^{-4}, [s]$
1	1.025	0.0514	26.4196
2	0.961	-0.0126	1.5876
3	0.999	0.0254	6.4516
4	0.938	-0.0356	12.6736
5	0.945	-0.0286	8.1796
	$\bar{t}_2 = 0.9736 \pm 0.0372$		$(\Sigma_{i=1}^5(t-\bar{t})^2)\cdot 10^{-4} = 13.828$

Таблица 3: Многократно измерване на времето за изминаване на разстоянието h от най-горно до най-долно положение за маса $m_2 = 133.8g$.

 t_i , за което тялото преминава разстоянието h между фотоклетките при сложени допулнителни тежести върху уреда на Обербек на разстояние R_i . В таблицата записваме изчисления по формула 7 инерчен момент I_{ci} на съответната система, както и изчисления инерчен момент на всяко от допълнителните тела с маса m_T (виж фиг. 1) по формулата $I_c = I_o + 4I_{Ri}$, където I_o е средната стойност на получения в предишната задача инерчен момент на уреда на Обербек.

На фиг. 2 е представена зависимостта $I_R(R^2)$. Ако допълнителните тела могат да се разглеждат като материални точки ($I_R = m_T R^2$), графиката на тази зависимост би трябвало да бъде права линия, минаваща орез началото на координатната система. При $R \to R_{min}$ размерите на телата вече не могат да се пренебрегват, поради което зависимостта няма да клони към нула при R, клонящо към 0. Оттук все пак можем да заключим, че съгласно графиката на фиг. 2 до съответния радиус, при

N	$t_i,[s]$	$t_i - \bar{t}, [s]$	$(t_i - \bar{t})^2 \cdot 10^{-4}, [s]$
1	0.876	0.0218	4.7524
2	0.845	-0.0092	0.8464
3	0.834	-0.0202	4.0804
4	0.847	-0.0072	0.5184
5	0.869	0.0148	2.1904
	$\bar{t}_3 = 0.8542 \pm 0.0176$		$(\Sigma_{i=1}^5 (t-\bar{t})^2) \cdot 10^{-4} = 3.097$

Таблица 4: Многократно измерване на времето за изминаване на разстоянието h от най-горно до най-долно положение за маса $m_3=173.8g$.

N	$t_i,[s]$	$t_i - \bar{t}, [s]$	$(t_i - \bar{t})^2 \cdot 10^{-4}, [s]$
1	0.757	0.0052	0.2704
2	0.741	-0.0108	1.1664
3	0.772	0.0202	4.0804
4	0.756	0.0042	0.1764
5	0.733	-0.0188	3.5344
	$\bar{t}_4 = 0.7518 \pm 0.0152$		$\left(\sum_{i=1}^{5} (t - \bar{t})^2 \right) \cdot 10^{-4} = 2.307$

Таблица 5: Многократно измерване на времето за изминаване на разстоянието h от най-горно до най-долно положение за маса $m_4=213.8g$.

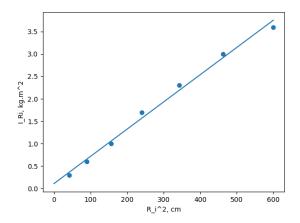
който са направени измерванията допълнителните тежести могат да се считат за материални точки.

$\mathbf{m}_i, [g]$	$I_i, [kgm^2]$
53.8	1.6158 ± 0.1775
93.8	1.6296 ± 0.0048
133.8	1.6169 ± 0.0046
173.8	1.5858 ± 0.0044
213.8	1.4737 ± 0.0041

Таблица 6: Изчислените инерчни моменти I_i за всяка от масите с техните грешки.

N	$R_i, [cm]$	$t_i, [s]$	$I_{ci}, [kgm^2]$	$I_{Ri}, [kgm^2]$
0	24.5	2.3668	16.0816	3.6243 ± 0.0055
1	21.5	2.1784	13.5979	3.0034 ± 0.0249
2	18.5	1.9256	10.5888	2.2511 ± 0.0436
3	15.5	1.7178	8.3930	1.7022 ± 0.0103
4	12.5	1.4008	5.5257	0.9853 ± 0.0086
5	9.5	1.20768	4.0646	0.6201 ± 0.0191
6	6.5	1.0132	2.8119	0.3069 ± 0.0340

Таблица 7: Изчислените инерчни моменти I_{Ri} за всеки от радиусите с техните грешки.

Фигура 2: Зависимостта $\mathcal{I}_R(R^2)$